

Решение № 60538

Номер 60538

Година 01.09.2020

Град Смолян

Районен Съд - Смолян

На 18.08

Година 2020

В публично заседание в следния състав:

Председател:

Секретар:

Прокурор:

като разглежда докладваното от Райна Русева

Гражданско I инстанция дело

номер

20205440100353

по описа за

2020

година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предмет на делото са исковете, предявени от ищеца И. Д. Ф. срещу ответника ** ООД с правното основание на чл.128 т.2 от КТ за осъждане на ответника да му заплати:

- трудово възнаграждение за м. април 2017г. в размер на 462.76лв., ведно със законната лихва за забава, считано от 01.06.2017г. до 13.05.2020г. в размер на 138,57 лева;
- трудово възнаграждение за м. ноември 2017г. в размер на 462.76лв., ведно със законната лихва за забава, считано от 01.01.2018г. до 13.05.2020г. в размер на 111,06 лева;
- трудово възнаграждение за м. декември 2017г. в размер на 462.76лв., ведно със законната лихва за забава, считано от 01.03.2018г. до 13.05.2020г. в размер на 107,07 лева.

Размера на сумите за лихва върху трудовите възнаграждения е уточнен след оставяне на исковата молба без движение, с допълнителна молба, внесена с Вх.**

В съдебно заседание за ищеца процесуалният му представител адв.М. поддържа исковете.

За ответника ** не се явява представител в съдебно заседание. С писмена молба от управителя на дружеството ** ООД исковете се оспорват. поддържат се възраженията в отговора. Сочи се, че заплатите са изплащани на всеки от служител чрез отговорника на офиса.

В постъпилия в срока по ГПК отговор от ответника исковете се оспорва с възражения, че и за трите месеца има изготвени от служител в счетоводната кантора касови ордери за получените заплати за процесните месеци, които в повечето случаи са подписвани от отговорника на офиса в ** който има задължението и да разпреди заплатите. Тъй като работните заплати за процесните месеци са изплатени изцяло и в брой на ищеца, се поддържа становище за отхвърляне на исковете.

Съдът, след преценка на изложеното в исковата молба, отговора, становищата в съдебно заседание, включително с писмената молба от **, внесена на 18.08.2020г., и като обсъди събраните по делото писмени доказателства, заключението на вещото лице по назначената ССчЕ, установи следното от фактическа и правна страна:

Няма спор между страните, че за процесните месеци ищецът И. Д. Ф. е заемал длъжността „шофьор- куриер“ при ответника *** към офис- Г., с основно месечно трудово възнаграждение 420,00 лева по силата на трудов договор от 25.05.2016г. и допълнително трудово възнаграждение за придобит трудов стаж и професионален опит в размер на 0,6%.

В отговора на ответната страна се признава, че за процесните месеци ищецът е работил в ** ООД.

Според заключението по назначената съдебно- счетоводна експертиза месечното трудово възнаграждение, което е следвало да получи И. Д. Ф. за периода, посочен в исковата молба - м.04,м. 11 и м. 12.2017 г.,посочено по месеци в к. 4 от изготвената от вещото лице таблица, като информация за това е взета от представените ми от ** ООД платежни фишове на ищеца, както следва: м.април 2017г.-358,78 лева, м.м.ноември 2017г.- 360,93 лева и м.декември 2017г.- 360,93 лева. Последните суми са полагащото се нетно възнаграждение, а именно при приспадане на лични осигуровки и ДДФЛ.

Вещото лице сочи в заключението си, че от страна на ** са представени копия на разходни ордери на името на *** - отговорник за офис С., за периода, както следва: 28.04.2017 г. - за 300.00 лева и основание - за заплати, 29.05.2017 г.- за 669.54 лева и основание сл.аванс, консумативи, заплатата за 04/2017 г., 27.06.2017 г.- за 372.00 лева и основание - заплатата, 14.07.2017 г.-за 1650.00 лева и основание - заплати, 13.09.2017 г. - за 280.29 лева и основание - заплати остатък, 19.10.2017 г. за аванс пратки и аванс заплати за 11 и 12/2017 г.

Разходните ордери не съдържат необходимите реквизити - нямат поредни номера от касова книга, подписани са само от броил сумата и получил сумата.

От така представените документи не може да се даде заключение дали сумите, посочени в к.4 от таблицата са изплатени на И. Д. Ф..

В съдебно заседание вещото лице по ССЧЕ поддържа заключението си, като обяснява, че по предоставените ордери от ответното дружество *** за изпратени суми на ** не става ясно, че точно тези суми са за заплатите на И. Ф. за тези месеци. От така представените ордери не може да се даде заключение, че в тези цитирани суми е включена и заплатата на Ф. за тези месеци. Това е всичко, което е предоставено като материали от *** не вещото лице за изготвяне на заключението - РКО и платежен фишовите за Ф. за процесните три месеца – април, ноември и декември 2017 г., като във фишовите за заплатите на Ф. се касае за начислени заплати, но дали са изплатени не става ясно. Във фишовите са начислени суми 460,00 лева за м.април 2017 г. 462,76 лева – ноември и за декември 462,76 лева. Ако се присъдят тези възнаграждение чистата сума вещото лице е посочило в колона 4 от заключението си, а именно за м. април 2017 г. - 358,78 лева, за месец ноември 2017 г. - 360,93 лева и за м. декември 2017 г. - 360,93 лева. Вещото лице сочи, че не открило и не са предоставени писмени доказателства за реално плащане на тези три възнаграждения на И. Ф. за процесните месеци.

Съдът намира, че сумите за трудови възнаграждения за процесните месеци следва да се присъдят на ищеца в размера им съобразно установения от вещото лице размер по назначената ССЧЕ- за м. април 2017г.-358,78 лева, м.м.ноември 2017г.- 360,93 лева и м.декември 2017г.- 360,93 лева. Последните суми са полагащото се нетно възнаграждение, а именно при приспадане на лични осигуровки и ДДФЛ.

По силата на [чл. 128 от КТ](#) работодателят е длъжен да плаща в установените срокове на работника или служителя уговореното трудово възнаграждение за извършената работа. При неизпълнение на това задължение от страна на работодателя, работникът /служител/ има право да търси заплащане на трудовото възнаграждение. Съгласно разпоредбата на [чл. 245, ал. 2 от КТ](#) неизплатената част се дължи ведно със законната лихви.

В хода на делото не се установи процесните трудови възнаграждения реално да са изплатени на ищеца И. Д. Ф..

Вещото лице по назначената съдебно- техническа експертиза подробно изяснява в съдебно заседание, че по предоставените ордери от ответното дружество ***ООД за изпратени суми на *** не става ясно, че точно тези суми са за заплатите на И. Ф. за тези месеци. Изяснява, че по така представените ордери не може да се даде заключение, че в тези цитирани суми е включена и заплатата на Ф. за тези месеци. Вещото лице сочи, че не открило и не са предоставени писмени доказателства за реално плащане на тези три възнаграждения на И. Ф. за процесните месеци.

Действително, от приложените към отговора на исковата молба разходни касови ордери в заверени копия от 13.09.2017г., 27.07.2017г., 28.04.2017г., , 29.05.2017г. в заверени копия, не може да се направи категоричен извод, че включват и трудови възнаграждения или части от тях за процесните месеци именно дължими на ищеца И. Ф.. В тях е отразено плащане на ***, без да става ясно както се посочи, че се касае за трудови възнаграждения, които тя е трябвало да плати на ищеца, като отговорник на офис в Г..

За да се приеме, че сумите за трудови възнаграждения за процесните месеци са платени, следва да се установи по безспорен начин реалното плащане, а вещото лице по ССЧЕ не е установило наличието на такива доказателства.

Предвид изложеното, ще следва на ищеца да се присъдят трудовите възнаграждения за м.април 2017г.-358,78 лева, м.ноември 2017г.- 360,93 лева и м.декември 2017г.- 360,93 лева. Законната лихва върху неизплатените трудови възнаграждения за процесните периоди, а именно- съответно от

01.06.2017г. до 13.05.2020г. е в размер на 101,36 лева, 01.01.2018г.- 13.05.2020г.- 80,51 лева и от 01.02.2018г. до 13.05.2020г.- 77,40 лева. Лихвите са изчислени от съда в размер на законната лихва върху нетните трудови възнаграждения за м.април 2017г.-358,78 лева, м.ноември 2017г.- 360,93 лева и м.декември 2017г.- 360,93 лева, като лихвата фактически е до 13.03.2020г. /с оглед чл.6 от ЗМДИП/.

Ще следва исковете за трудови възнаграждения да се отхвърлят в частта за разликата над уважените суми съответно за м.април 2017г.- над 358,78 лева до пълния претендиран размер от 462,76 лева, м.ноември 2017г.- над 360,93 лева до претендирания размер от 462,76 лева и за м. декември 2017г.- над 360,93 лева до пълния претендиран размер от 462,76 лева.

Ще следва да се отхвърлят и исковете за законна лихва върху отделните трудови възнаграждения – за м.април 2017г. за разликата над 101,36 лева до пълния претендиран размер от 138,57 лева , за м.ноември 2017г. за разликата над 80,51 лева до пълния претендиран размер от 111,06 лева и за лихвата върху възнаграждението за м.декември на 2017г. за разликата над 77,40 лева до пълния претендиран размер от 107,07 лева съобразно изчисления размер.

Дължимата се явява и законната лихва върху трудовите възнаграждения след датата на предявяване на исковете в съда до окончателното изплащане на сумите.

Предвид изхода на спора, ще следва на ищеца да се присъдят направените по делото съдебни разноси с оглед уважените части от исковете, а именно- в размер на 291,79 лева.

Освен посоченото, въпреки указанията на съда, от ответника *** не са представени доказателства по делото за внесени разноси за възнаграждение на вещото лице по ССЧЕ в размер на 160,00 лева, като експертизата е назначена именно по искане на ответника. След направена служебно справка в РС- С. /счетоводство/ се констатира, че до днешна дата сумата не е внесена.

По горните мотиви, съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА *** седалище и адрес на управление *** представлявано от управителя ***, да заплати на И. Д. Ф., ЕИК *, адрес ***, сумите в размер на 358,78 лева- неизплатено трудово възнаграждение за м. април 2017г., 360,93 лева- неизплатено трудово възнаграждение за м.ноември 2017г., 360,93 лева – неизплатено трудово възнаграждение за м.декември 2017г., законна лихва за забава от 01.06.2017г. до 13.05.2020г. в размер на 101,36 лева върху неизплатеното трудово възнаграждение за м.април на 2017г., законна лихва за забава от 01.01.2018г.- 13.05.2020г. в размер на 80,51 лева върху неизплатеното трудово възнаграждение за м.ноември на 2017г. и законна лихва за забава за периода от 01.02.2018г. до 13.05.2020г. в размер на 77,40 лева върху неизплатеното трудово възнаграждение за м.декември на 2017г., ведно със законната лихва върху неизплатените трудови възнаграждения за м.април, ноември и декември на 2017г., считано от датата на подаване на исковата молба в съда 13.05.2020г. до окончателното изплащане на сумите.

ОТХВЪРЛЯ исковете на Д. Ф., ЕИК *, адрес Г., **, срещу ответника ***, седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя *** **в ЧАСТИТЕ** за заплащане на трудови възнаграждения за разликата над уважените суми съответно за м.април 2017г.- над 358,78 лева до пълния претендиран размер от 462,76 лева, за м.ноември 2017г.- над 360,93 лева до претендирания размер от 462,76 лева и за м.декември 2017г.- над 360,93 лева до пълния претендиран размер от 462,76 лева, както **в ЧАСТИТЕ** за присъждане на законната лихва за забава върху отделните трудови възнаграждения – за м.април 2017г. за разликата над 101,36 лева до пълния претендиран размер от 138,57 лева , за м.ноември 2017г. за разликата над 80,51 лева до пълния претендиран размер от 111,06 лева и за лихвата върху възнаграждението за м.декември на 2017г. за разликата над 77,40 лева до пълния претендиран размер от 107,07 лева.

ОСЪЖДА **, седалище и адрес на управление Г., **, представлявано от управителя ***, да заплати на И. Д. Ф., ЕИК *, адрес Г., ** съдебни разноси по делото в размер на 291,79 лева съобразно уважените искове.

ОСЪЖДА ***, седалище и адрес на управление Г., *** представлявано от управителя ***, да заплати по сметка на РС- С. сумата в размер на 160,00 лева за възнаграждение на вещото лице по назначената съдебно- счетоводна експертиза.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд- С. в двуседмичен срок, считано от 01.09.2020г.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: